

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

24. května 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,

ANGLIE

ČTENÍ: Jozue 10, Izajáš 14, 1. Timoteovi 6

Nádherné časy

Bible je Boží slovo pro člověka. Hovoří o událostech, které se odehrály před více než tisíci lety a zaznamenává úžasné, vzrušující i hrozivé věci. Když čtu Bibli, cestuji časem a dovídám se o těchto neuvěřitelných událostech, ptám se sám sebe – přestože byly ony události ohromující, žil bych raději v oněch časech než v současné době, tady a teď?

Začněme u stvoření. Kdybychom u něj byli, podívovali bychom se nad tím, co bychom viděli, ale přesto bychom ničemu nerozuměli. Přesuňme se tedy v čase do zahrady Edenu. Vypadala téměř dokonale; Hospodin a veškeré jeho stvoření byli ve vzájemné harmonii, přesto však ani tehdy nebyl vztah mezi Stvořitelem a stvořením úplný. Společenství by bývalo bylo lepší, kdyby v něm bylo více lidských bytostí téhož naladění, a nezdá se, že by si Adam a Eva byli neustále vědomi potřeby Boha. Nevěděli, co znamená milost, přičemž porozumění milosti je významnou součástí porozumění lásce. Přeji si tedy, abych byl raději v zahradě Edenu než tady, kde jsem dnes? Ne, nepřeji.

Zamysleme se nad dobou Mojžíše, nad zázraky v Egyptě a nad úžasným pohledem na miliony lidí překračujících Rudé moře. Jak nádherný pohled to asi byl! Představte si, že bychom tam byli a slyšeli, jak Mojžíš říká: „*Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání!*“ (**Exodus 14:13**). Miliony lidí přešly na suchou zem, dlouhá řada lidí různého věku překročila moře a všichni byli zachráněni, neboť Bůh si přál zachránit svůj lid. Přejete si, abyste tam mohli být? Vysvobození prostřednictvím Mojžíše možná bylo na pohled působivější, pamatujte si však, že spatřit vykoupení prostřednictvím Ježíše očima víry, jak je to pro nás možné dnes, znamená, že jsme schopni vidět lásku a vůli Hospodina a jeho Syna zachránit svůj lid. Rudé moře nebo kříž? Pohled na přechod Rudého moře musel být úchvatný, nelze jej však vůbec srovnávat s božským plánem Hospodina na spásu jeho lidu skrze Ježíše.

Totéž platí pro celý Starý zákon. Vzpomeňte si na Davida a Goliáše, Elijáše na hoře Karmel, na zničení mocné asyrské armády. Všechno to byly velkolepé události, všechny dohromady však nepředčí to, co máme dnes. Máme vědomí a duchovní porozumění Hospodinově spáse. Víme, že Ježíš je mocnější a že víra v Ježíše předčí vše ostatní. To je Boží vůle, působící skrze jeho slovo (**Izajáš 55:11**).

Možná bychom průběh onoho vykoupení raději viděli na vlastní oči? Možná bychom rádi byli jedním z učedníků, kteří sdíleli onen poslední týden s Ježíšem, než byl nemilosrdně ukřižován. To by bylo určitě úžasné, že? Ne, nebylo! Bylo by to naprosto strašné a zničilo by nám to život, protože bychom pozorovali dění přirozenými očima a viděli bychom pouze nesmírnou zášť lidí vůči Ježíšovi a odpornou krutost ukřižování. Srovnajte dav a Ježíše. Dav křičel: „*Na kříž, na kříž s ním!*“ (**Lukáš 23:21**). A Ježíš řekl: „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí!*“ (**Lukáš 23:34**). Byli byste raději jedním z učedníků pod křížem, nebo jste rádi, že jste jeho učedníky dnes, s porozuměním celkovým souvislostem, které nám dal Bůh? Boží plán je spása skrze víru v život, smrt a zmrtvýchvstání jeho Syna.

Snad se někdy domníváme, že by bylo lepší, kdybychom viděli našeho vzkříšeného Pána, dotýkali se ho a mluvili s ním, zvláště pokud bychom předtím byli svědky ukřižování. Byli byste raději jednou z žen, které viděly vzkříšeného Ježíše, dotýkaly se jej a hovořily s ním? Byli byste raději jedním z učedníků, kteří s Ježíšem seděli a sdíleli s ním jídlo na břehu, jak zaznamenává 21. kapitola Jana? Byly to asi nádherné okamžiky, že? Okamžiky, které jim změnily život a nebyly nikdy zapomenuty.

Ano, možná bych si přál, abych tam býval byl. Možná bych více toužil po tom opět jej uvidět, kdybych jej předtím viděl. Snad? Pohled na zmrtvýchvstalého Ježíše umožnil lépe porozumět Božímu plánu. Naslouchejte Janovi: „*Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem*“ (1. Janův 1:1-3).

Následujících šestnáct set let jsou léta temnoty. Bible nebyla široce dostupná a většina lidí stejně neuměla číst. Pak se situace postupně začala měnit, Bible začala být dostupnější a někteří lidé již uměli číst a mohli se tak o těchto událostech sami dočíst. Byli schopni sledovat Boží záměr s lidstvem a viděli jeho oběť, opatření a lásku. Mohli nyní pozorovat Boží moudrost a lidskou pošetilost a měli možnost vidět a slyšet Ježíše, volajícího každého jednotlivce. V tomto posledním století jsme mohli být svědky návratu Izraele do jeho země a během posledních padesáti let jsme viděli, jak získal zpět Jeruzalém. To je pozoruhodné i pro pohled bez víry, ale díváme-li se očima víry, zažíváme vzrušení, neboť víme, že k těmto událostem mělo dojít právě před návratem našeho Pána. Zkuste si představit, jak by se asi cítili Adam a Eva, Mojžíš, David a učedníci, kdyby žili v dnešním světě. Skrze četbu novozákonních spisů, které nyní máme k dispozici, by byli schopni jasněji vidět Boží záměr a lásku. Toto vše nám bylo umožněno prostřednictvím jeho Syna Ježíše.

Petr to viděl. (Přečtěte si **1. Petrův 1:10-13.**) Představte si jejich myšlenky a pocity, pokud by měli možnost vidět národ Izraele znovuzrozený po tisících let v exilu, zpět v zemi s Jeruzalémem jako hlavním městem. Představte si jejich pocity, kdyby jako my dnes mohli vidět Izrael obklopený nepřátelskými národy. Díky svým znalostem a víře v Boží slovo jsme si vědomi toho, že národy obklopující Izrael jsou na svém místě a Izrael, ač nehodný, dojde spásy a bude založeno věčné království. Bratři a sestry, nejen že se nacházíme na pokraji ohromného vysvobození a založení Božího království, které nikdy nepomine, ale máme rovněž Bibli a společenství s lidmi, kteří mají stejnou naději. Pokračujme ve vzájemném povzbuzování. Kde bych chtěl být? V království? Ano! Do té doby jsem však tam, kde bych chtěl být, a mám vše, co potřebuji k naplnění svých duchovních potřeb.

Ano, v našem současném životě se setkáváme s problémy, jsou však přesně tím, čím jsou – současnými problémy. „*Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena*“ (Římanům 8:18). Náš současný život se brzy změní. Přiznávám, že zcela nerozumím tomu, jak bude království vypadat. Rád bych však fyzicky zažil, jaké bude žít ve světě jedné víry, jednoho Boha, jednoho Spasitele, žít ve světě, který bude vzdávat chválu Bohu a jeho Synovi, žít ve světě naprosté pokory s vědomím milosti a lásky, zcela prostém utrpení. Ačkoliv můžeme poděkovat Ježíšovi nyní, aniž bychom Jej viděli, moc rád bych mu poděkoval tváří v tvář. Půjď, Pane Ježíši.

Bratr Martin Barham: Yate, VB 24.05.15